

ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕತೆ

ಪತ್ತೇದಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ಹಕ್ಕುಲ್ ಪ್ವರೊ(Hercule Poirot) ಅವನಾಗಿದ್ದ.

‘ಹೌದು, ನಾನೇ’ ಅವನು ಹೇಳಿದ. ‘ನೀನೊಮ್ಮೆ ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ: ‘ನೀನು ಎಂದಾದರೂ ಈ ಕಡೆ ಬಂದರೆ, ನನ್ನನು ಬಂದು ಕಾಣು ಎಂದು.’ ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಂತೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.’

‘ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ’ ಎಂದು ಹೃದಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹ್ಯಾರಿಸನ್ ಹೇಳಿದ. ‘ಕುಳಿತುಕೊ, ಕುಡಿಯಲು ಏನು ಬೇಕೊ ತೆಗೆದುಕೊ’ ಎಂದು ವರಾಂಡದ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ಬಗೆಬಗೆಯ ಸೀಸೆಗಳ ಕಡೆ ತನ್ನ ಆತಿಥ್ಯದ ಕೈಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ.

‘ಧನ್ಯವಾದಗಳು’ ಕುರ್ಚಿಯೊಳಗೆ ಕುಸಿಯುತ್ತಾ ಪ್ವರೊ ಹೇಳಿದ. ‘ಸಿರಪ್ ಡೆ ಕಸೀಸ್(Sirop de Cassis) ವೈನೇನಾದರು ಇದೆಯೇ? ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಇರಲಿ ಬಿಡು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸೋಡ, ನೀರನ್ನು ಕೊಡು. ವಿಸ್ಕಿ ಬೇಡ.’ ಹ್ಯಾರಿಸನ್ ಗಾಜಿನ ಲೋಟವನ್ನು ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದಾಗ ಪ್ವರೊ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ: ‘ಅಯ್ಯೋ, ಈ ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ನನ್ನ ಮೀಸೆಯೆಲ್ಲಾ ಬಾಡಿದೆ.’

‘ಜಂಜಾಟವಿಲ್ಲದ ಇಂತಹ ಜಾಗಕ್ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆತಂದದ್ದಾದರು ಏನು?’ ಮತ್ತೊಂದು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹ್ಯಾರಿಸನ್ ಹೇಳಿದ, ‘ವಿಶ್ರಾಂತಿಯೇ!’

‘ಇಲ್ಲ ಮೊನೊಮಿ, ಕೆಲಸ.’

‘ಕೆಲಸ? ಇಂತಹ ನೀರವ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ?’

ಪ್ವರೊ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತಲೆಯಲ್ಲಾ ಡಿಸಿದ. ‘ಹೌದು, ಅಪರಾಧಗಳೆಲ್ಲಾ ಜನಜಂಗುಳಿಯ ನಡುವೆಯೇ ಜರುಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ ನಿನಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ.’

‘ಸರಿ ಬಿಡು, ನನ್ನದು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಮಾತು. ಆದರೆ, ಇಲ್ಲಿಂತಹ ಅಪರಾಧದ ತನಿಖೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಬಾರದಾ?’ ಹ್ಯಾರಿಸನ್ ನಕ್ಕು ಹೇಳಿದ.

‘ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ, ನೀನು ಕೇಳುವುದೇ ನನಗೂ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು’ ಎಂದು ಪತ್ತೇದಾರಿ ಹೇಳಿದ.

ಹ್ಯಾರಿಸನ್ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಅವನ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಪ್ವರೊನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಿನ್ನತೆಯಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ. ‘ನೀನು ಅಪರಾಧ ತನಿಖೆಯೊಂದನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲವೇ?’ ಸಂದೇಹಾಸ್ಪದವಾಗಿ ಹ್ಯಾರಿಸನ್ ಮುಂದುವರಿಸಿದ. ‘ಅದೇನು ಗಂಭೀರ ಅಪರಾಧವೇ?’

‘ಹೌದು, ಅಪರಾಧಗಳಲ್ಲೇ ತುಂಬಾ ಗಂಭೀರವಾದುದು.’

‘ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು...’

‘ಕೊಲೆ.’

ಹ್ಯಾರಿಸನ್ ಹೇಳಲು ಹಿಂಜರಿದ ಆ ಪದವನ್ನು ಹಕ್ಕುಲ್ ಪ್ವರೊ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ಪ್ವರೊ ಹ್ಯಾರಿಸನ್ ಕಡೆ ನೇರವಾಗಿ ನೋಡಿದಾಗ, ಅವನ ನೋಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅಸಾಧಾರಣತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಹ್ಯಾರಿಸನ್‌ಗೆ ಮುಂದೇನು ಹೇಳಬೇಕೆಂಬುದು ತೋಚದಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಹ್ಯಾರಿಸನ್ ಹೇಳಿದ. ‘ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕೊಲೆಯಾಗಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಕೇಳಿಲ್ಲವಲ್ಲ.’

‘ಇಲ್ಲ, ಅದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ’ ಪ್ವರೊ ಹೇಳಿದ.

‘ಹಾಗಾದರೆ ಯಾರ ಕೊಲೆಯಾಗಿದೆ ಇಲ್ಲಿ?’

‘ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾರ ಕೊಲೆಯೂ ಆಗಿಲ್ಲ’ ಹಕ್ಕುಲ್ ಪ್ವರೊ ಹೇಳಿದ.